ще го занесе на светаго въ церквѫ тѫ, аколи не сѧ намѣри, а то цѣнѫ тѫ мꙋ ще дамъ (казваше): и тѫй ходи нѧчишкомъ два дни по край море то, и, о чꙋдо! видѣ слꙋгѫ тѫ си чи излѣзва изъ море то живъ и здравъ, носѧше въ рѫце и діскода, и смѧѧнъ извыка що то можа! и тꙋтакси излѣзоха изъ геміѧ тѫ всички тѣ, и като видѣха таково ново и нечаканно чꙋдо, оу плашиха сѧ, и прославиха Бога, и неговый оугодникъ: попыта ха молче то, какъ сѧ извави та не загина въ далвочинѫ тѫ морскѫ; а то отговори като міѧхъ діскода дойде ми нѣкакво залисваніе и задрѣмахъ, и излѣзе единъ мѫжъ изъ водѫ тѫ, и гравна діскода отъ рѫцѣ тѣ ми, и азъ тꙋтакси сѧ хвѫрлихъ въ водѫ тѫ слѣдъ діскода, и видѣхъ мѫжъ благолѣпенъ, и іоще двама сѫсъ него, които мѫ оуловиха, и ходиха сѫсъ мене заедно вчера и днесь, дори и дотꙋка: тогава прославиха Бога всичките, а человѣка занесе діскода въ церквѫ тѫ, и голѣмо благодареніе воздаваше сѫсъ слꙋгѫтѫ си заедно на светаго.

Тѫй и нѣкоѧ жена като оутиваше да сѧ поклони на светаго Мина (въ церквѫ тѫ мꙋ) нѣкой человѣкъ цеше да ѧ насили къмъ плотско смѣшеніе: а тѧ като видѣ чи нема помощь отъ нійде, тꙋтакси сѫсъ плачъ повика на помощь светаго мꙋченика, и той й чꙋ молвѫ тѫ: а онѧ насилникъ, вѣше си вѫрзалъ конѧ оу десныѧ кракъ,